

ŠEST ČERNÝCH DÍVEK

HRA NA VŠECHNO

ČESKÝ FILM
aneb PROČ ZMIZEL ZAJÍC

Handwritten Latin text in a cursive script, likely a parody of a religious or historical document. The text is written on a red background.

Námět Josef Škvorecký
Scénář Josef Škvorecký
a Ladislav Rychman
Kamera Rudolf Milič
Hudba Jiří Bažant a Jiří Malásek
Režie

LADISLAV RYCHMAN

Hrají

Lubomír Lipský

Iva Janžurová

Zdeněk Řehoř, Vladimír Menšík,

šest černých dívek a další.

A NEW FILM BY PRAGUE DIRECTOR
VÁCLAV GAJER

FLIRTING WITH MISS SILVER

FLIRT SE SLEČNOU STŘÍBRNOU

Prague director Václav Gajer, who has attracted attention in himself recently by his remarkable full-length feature film "Rabbits in the Tull Green", has made a new film, "Flirting with Miss Silver", based on the novel "The Lioness" by the Czech writer Josef Škvorecký. It is a story of a love affair with an unexpected tragic ending. The screenplay for the film, which is in black and white for the standard screen, was written jointly by Josef Škvorecký and Josef Máheř. The camera work on the film is by Jan Čulík, one of the most prominent Czech directors of photography, who collaborated with director Euzh Solomin on the film "Everyday Courage" and with Václav Chytil on the film "Another Way of Life". Composer Luboš Fierš wrote the music for the film.

The main parts are acted by Marie Duboisová (Miss Silver), Jan Václav (Karel), Pavel Landavský (Václav), Milena Štejnová (Věra), Eva Pícharová (Přechová), Zlata Řeháčková (Kamenná), Martin Štěpánek (Hánek) and Marcela Měsíková (Přechová).

In characterizing the film "Flirting with Miss Silver" we can apply the saying that in life as well as in film everything is clearly different from what might be supposed. What appears to be a trifling love affair is in reality a puzzle, is an unexpected tragedy. The aim of this fiction is not love but murder. Miss Silver, whose little alterations of aspects are shown throughout the film, plays the leading role in it.

Director Václav Gajer described his new film as follows: "It is the story of a contemporary, modern dilemma, who solves the rehabilitation problem in his own way."

"The idea which the film conveys is very subtle and at the same time extremely significant. As I have already mentioned, the story is taken from classical literature. It is set in a milieu of intellectuals, editors of a large publishing house, who live in certain categories of emotional, moral and mental death. This is true chiefly of Karel, who gets into conflict with the heroine and also with himself, who realizes that he is deceiving by his actions both his wife and himself. It is a combination of two unusually interesting characters, a woman who solves the rehabilitation problem in her own way and a man who is dishonest to himself. Both characters go through a catharsis. At the end of the film Karel is quite another man and Lenka in no way should be absolutely innocent. Spectators ought to measure their actions, their behavior, even though Lenka gets into conflict with the law."

HAV HATER (HARRY HARRIS) IN THE WEST KAPIT - 4
AND HAV HATER (HARRY HARRIS) IN THE WEST KAPIT - 4

THE HAV HATER (HARRY HARRIS) IN THE WEST KAPIT - 4
BY VÁCLAV GAJER

HAV HATER (HARRY HARRIS) IN THE WEST KAPIT - 4
AND HAV HATER (HARRY HARRIS) IN THE WEST KAPIT - 4

O filmech

Mnohem vhodnější než romány jsou pro filmování krátké povídky, což opakuji všeobecně známou věc. Když má krátká povídka dramatickou strukturu, která je vhodná pro filmový přepis, tak se do filmové podoby vejde celá – a některé motivy mohou filmaři dokonce ještě rozvádět. Moje zkušenosti s filmováním jsou velice dobré. Hrozně rád jsem spolupracoval s lidmi, jako byl nebožtík Evald Schorm, skvělý filmař a vynikající člověk, nebo jako je Jiří Menzel ... Práce pro film mi vždycky dělala radost. Také proto, že jsem to, čemu se v Americe říká film-buff, filmový fanoušek. V biografu jsem doslova vyrostl, můj otec byl ředitelem sokolského kina v Náchodě. Byly tam dva biografy a ty si navzájem dávaly volňásky. Takže když jsem byl kluk, byl jsem denně v biografu. Mimochodem, jedním z mých vůbec prvních literárních pokusů byl pokus o filmový scénář. To už je dávno. Pak jsem vlastně celý život scénáře psát chtěl a nakonec se mi podařilo na nich alespoň spolupracovat. *JŠ (1990)*

*Flirt se slečnou Stříbrnou nabízel
v Československém filmu 69/4 do zahraničí
Československý filmexport*

FITES – Unie Českého filmového a Českého televizního svazu

vyslovuje v hluboké úctě

morální rehabilitaci

panu JOSEFU ŠKVORECKÉMU

spisovateli

**za křivdy spáchané komunistickým režimem
od roku 1948 do roku 1989**

za rehabilitační komisi Českého filmového svazu FITES

Jiří Krejčík
Jiří Krejčík

Pavel Taussig
PhDr. Pavel Taussig

V Praze dne 20. března 1991

V roce 1991 udělil FITES J. Škvoreckému „morální rehabilitaci“

Knížně vydané dílo do roku 1970

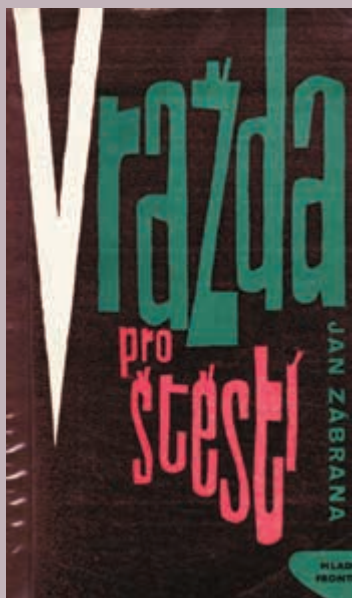

Josef Škvorecký
LVÍČE

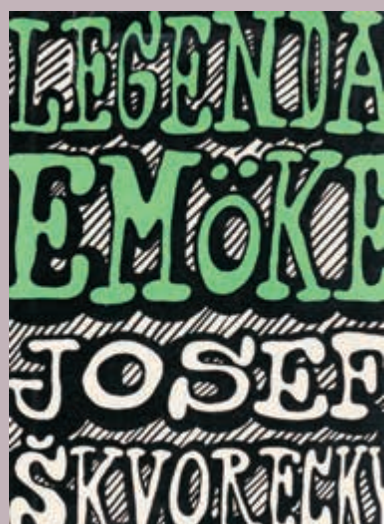

Náklad druhého vydání Lvičete (1970) byl zničen

Vražda pro štěstí
(1962, pod jménem Jana Zábrany)

Legenda Emöke (1963)

Zbabělci (2. vydání 1964)

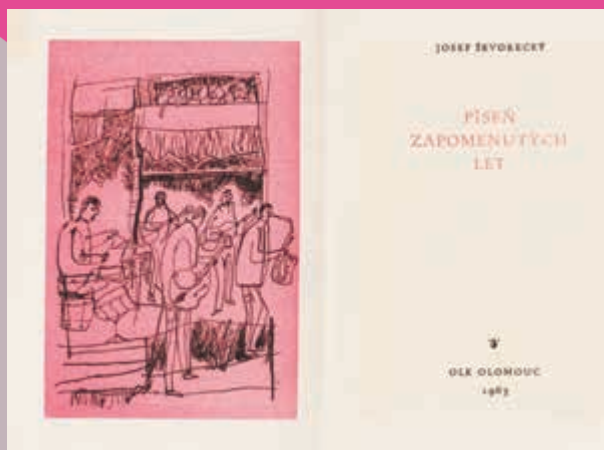
V 60. letech

Po skandálu kolem *Zbabělců* se Škvorecký vrátil ke své původní práci v nakladatelství. V době omezených publikačních možností nadále překládal, původní texty publikoval pod šifrou či pseudonymem (J. Vala), roku 1962 vychází detektivka *Vražda pro štěstí* pod jménem spoluautora Jana Zábrany. Stejným jménem jsou podepsána i pokračování *Vražda se zárukou* (1964) a *Vražda v zastoupení* (1967), knížka pro děti *Táňa a dva pistolníci* (1965) a překlad románu Warrena Millera *Prezident Krokadýlů* (polemiky o autorském podílu obou osobností se vedly v devadesátých letech, nejpodstatnější materiály publikovány v časopisu *Kritická příloha* č. 7 a 8 / 1997 a 1998 – tečku snad učinil M. Schonberg svým textem *Průzkum o přátelství, odvaze a intelektuálním disentu*). Důslednost režimu však zatím slábne a již roku 1963 vychází v Čs. spisovatelů pět let stará novela *Legenda Emöke*. V téže době se Škvorecký rozhodl odejít z nakladatelství a zvolil svobodné povolání. Již o rok později vycházejí ve druhém vydání *Zbabělci* a postupně řada dalších knih: povídky *Sedmiramenný svícen* (1964), text-apelové humoresky *Ze života lepší společnosti* (1965), úvahy *Nápady čtenáře detektivek* (1965, doplněné vydání 1967), *Smutek poručíka Borůvky* (1966), *Babylónský příběh* (1967), opožděně i *Konec nylonového věku* (1967) a část dosud rukopisných povídek ve výboru *Hořkej svět* (1969). Na poslední chvíli stačily ještě vyjít eseje o americké literatuře *O nich – o nás* (1968), filmová povídka *Farářův konec* (1969) a zejména román *Lviče* (tehdy s podtitulem *Koncové detektivní melodrama*, 1969), jehož druhé vydání již bylo zničeno. Nepublikována zůstala novela *Hovory s Okťabrinou* (1966).

Škvorecký dále překládá romány, např. Sinclair Lewis: *Babbitt*; Ernest Hemingway: *Sbohem armádo!*; Raymond Chandler: *Dáma v jezeře*.

Povídky, eseje i publicistické texty lze najít v dobovém tisku, zejména ve Světové literatuře, Plameni, Hostu do domu, Literárních novinách, Literárních listech, Divadelních novinách a v mnoha dalších periodikách.

Členem Svazu čs. spisovatelů se stává až oklikou jako předseda jeho překladatelské sekce. Jeho příspěvek na IV. sjezdu v roce 1967 se dotýká problémů překladatelské práce. Obrodnému procesu velké naděje na úspěch nedával, což příjezd tanků 21. srpna 1968 potvrdil.

Píseň zapomenutých let (1963), bibliofilie s ilustracemi Jiřího Šlitry, Vzorná okresní knihovna, Olomouc

Vražda se zárukou
(1964, pod jménem Jana Zábrany)

Sedmiramenný svícen (1964)

Nápady čtenáře detektivek (1965)

Pokus o vydání Tankového praporu

Tankový prapor jsem napsal v roce 1954, tedy docela brzy po návratu z vojny. Samozřejmě jsem se tím nikde nechlubil, nanejvýš před kamarády. Potom se mi ale zdálo, že doba pomalu zraje, tak jsem to nabídl v Československém spisovateli. Jenže jsem neuspěl. To už byl ředitelem Jan Pilař a hlavní lektor Jiří Fried, manžel mé kolegyně z Odeonu Dáša Steinové, román odmítl. Už to ovšem nebylo jako dřív: nevyhodili mě hned, ale udělali schůzi a tam o věci diskutovali. Šéfredaktor Plamene Jiří Hájek byl tehdy nakrátko pokrokový a otiskl ve svém časopisu kapitolu „Zkoušky Fučíkova odznaku“.

A z toho byl průšvih. Generál Prchlík, tehdy vrchní ideolog armády, zakázal všem vojenským časopisům tisknout jakoukoliv satiru na armádu. Jenže věci se rychle měnily: rok nato v armádní soutěži tvořivosti dostala cenu nějaká vojenská skupina, která zdramatizovala právě tyhle Fučíkovy zkoušky. JŠ

Československý spisovatel, Cena nakladatelství za rok 1965 za Nápady čtenáře detektivek

Výroční prémie Mladé fronty za Smutek poručíka Borůvky (1966)

Smutek poručíka Borůvky (1966)

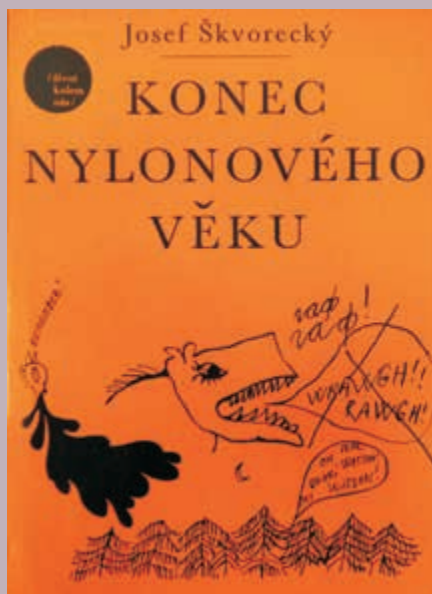

Ze života lepší společnosti (1965)

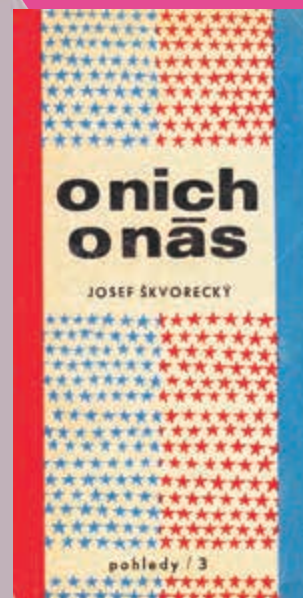

Babylónský příběh (1967)

Konec nylonového věku (1967)

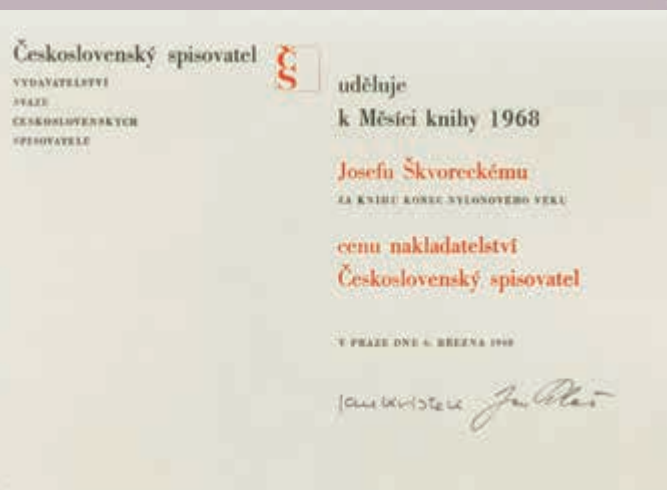
O nich – o nás (1968)

*Vražda v zastoupení
(1967, pod jménem Jana Zábrany)*

Než vyšlo *Lviče*

...a potom jsem zase obcházel se *Lvičetem*. Tenhle román jsem ve Spisovateli ani nenabízel, protože ředitelem byl Pilař a mě bylo jasné, že se pozná v postavě zavražděného soudruha Procházky. A tak jsem šel do Mladé fronty, kde byl šéfredaktorem básník Karel Šiktanc, a oni to přijali. Jenže snad týden nato se stal ředitelem nakladatelství Ivan Skála. Pozval si mě do kanceláře a pravil: „Soudruhu, ona je to jistě pravda, co tam píšeš, ale mělo by to špatný dopad na společnost.“ Takové ty jejich obvyklé argumenty. Jenže on hned dodal: „Zato ti ale podruhé vydáme *Smutek poručíka Borůvky*, a náklad bude osmdesát tisíc“. Takže mě vlastně uplatil, protože za toho Borůvku jsem dostal obrovský honorář. *Lviče* pak vydal Spisovatel, ale až tehdy, když se v osmašedesátém do funkce vrátil bývalý ředitel Ladislav Fikar. Náklad byl okamžitě rozebraný, tak hned připravili druhé vydání, nechali je vytisknout i svázat, už bylo připravené k rozeslání do knihkupectví... jenže to už začínala normalizace, Fikara odvolali, román zakázali a celý náklad zničili. *JŠ*

*Cena nakladatelství Československý spisovatel
za Konec nylonového věku (1968)*

Knihy vydané v letech 1958–1969

1958

Zbabělci (1. vyd.)

1962

Vražda pro štěstí (1. vyd., pod jménem Jana Zábrany)

1963

Legenda Emöke (1. vyd.)

Píseň zapomenutých let (1. vyd.)

1964

Sedmiramenný svícen (1. vyd.)

Vražda se zárukou (1. vyd.)

Zbabělci (2. vyd.)

Vražda pro štěstí (2. vyd., pod jménem Jana Zábrany)

1965

Ze života lepší společnosti (1. vyd.)

Nápady čtenáře detektivek (1. vyd.)

Táňa a dva pistolníci (1. vyd., pod jménem Jana Zábrany)

Legenda Emöke (2. vyd.)

Sedmiramenný svícen (2. vyd.)

Vražda se zárukou (2. vyd., pod jménem Jana Zábrany)

1966

Smutek poručíka Borůvky (1. vyd.)

Zbabělci (3. vyd.)

1967

Babylonský příběh (1. vyd.)

Konec nylonového věku (1. vyd.)

Vražda v zastoupení (1. vyd., pod jménem Jana Zábrany)

Nápady čtenáře detektivek (2. vyd.)

1968

O nich – o nás (1. vyd.)

Smutek poručíka Borůvky (2. vyd.)

Zbabělci (4. vyd.)

1969

Farářův konec (1. vyd.)

Hořkej svět (1. vyd.)

Lvíče (1. vyd.)

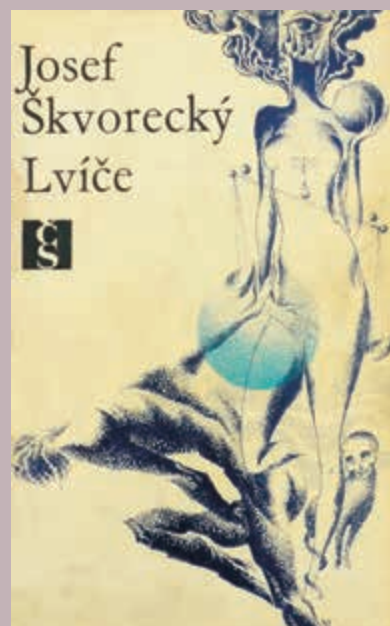
Farářův konec (1969)

Hořkej svět (1969)

Jan Pilař, ředitel nakladatelství Čs. spisovatel, předává ocenění Josefu Škvoreckému

Lvíče (1969)

II.

Zdena Salivarová-Škvorecká
(ta holka z Prahy)

* 21. 10. 1933

Rodina a dětství v Praze

Odkud jsem? Z Malé Strany – hotel Garni, z Letné – Ověnecká, Veletřní, Sochařská, z dětského domova pro podvyživené děti v Krči, ze Starého Města – Rybná 20, z Pařížské třídy č. 7, z Karlína – Vítkova 6, ze Smíchova – Na Březince, z Břevnova – U Kaštanu, z Toronto – Cabbagetown. **Čím vším jsem byla?** Školačkou v Masné ul. Praha 1, mizernou studentkou gymnázia Elišky Krásnohorské, o prázdninách servírkou v Horově domě v Karlových Varech a účetní v hotelu Pupp, mizernou houslistkou, zpěváčkem u Kulínského, zpěvačkou ve Státním souboru písní a tanců, zpěvačkou v Laterně magie, herečkou z uleknutí a zpěvačkou v divadélku Paravan, filmovou neherečkou (3 filmy), překladatelkou z francouzštiny – 3 romány, tlumočnicí, konferenciérkou a holkou pro všechno na zájezdu Státního souboru ve Francii, studentkou dramaturgie na FAMU, hlídačkou tří dětí, autorkou šesti vydaných knih – povídky, 2 romány, 1 novela, 1 biografie a knihy dopisů lidí postižených Cibulkovými seznamy Osočení, spoluautorkou několika detektivek, nakladatelkou, editorkou, písáčkou, sazečkou, tiskařkou, uklízečkou a hajzlábou v nakladatelství, baličkou knih, řidičkou a delivery girl, údajnou agentkou StB – adeptkou na sebevraždu – v pozdějších seznamech MV omilostněna hvězdičkou, nyní penzistkou z kanadských zdrojů – ČR mi penzi neuznala, chybí mi půl roku práce v ČSSR. **Co se mi v životě asi nejvíc povedlo?** Zalasovat Škvoreckého zatím na 45 let, bez něj bych posledních 45 let nebyla tím, čím jsem byla. **Můj velký úkol:** Umřít bezbolestně, pokud možno ve vteřině, ale až po něm, abych mu nezpůsobila žal.

Zdena Škvorecká (2003)